

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

कृतांजलिः सप्रणयं प्रणिपत्याभिवाद्यह ॥ गोविंदकस्माद्भगवन् रथोदधोयमग्निना ॥ १६ ॥ किमेतन्महदाश्चर्यमभवद्यदुनंदन ॥ तन्मेब्रूहि महाबाहो श्रोतव्यं य
दि मन्यसे ॥ १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अस्त्रैर्बहुविधैर्दग्धः पूर्वमेवायमर्जुन ॥ मदधिष्ठितत्वात्समेन विशीर्णः परंतप ॥ १८ ॥ इदानीं तु विशीर्णोऽयं दग्धो ब्रह्मा
स्त्रे जसा ॥ मया विमुक्तः कौंतेय त्वय्यद्यकृतकर्मणि ॥ १९ ॥ ईषदुस्मयमानस्तु भगवान्केशवोरिहा ॥ परिष्वज्य च राजानं युधिष्ठिरमभाषत ॥ २० ॥ दिष्ट्या जय
सि कौंतेय दिष्ट्या तेश्च त्रवोजिताः ॥ दिष्ट्या गां डीवधन्वा च भीमसेनश्च पांडवः ॥ २१ ॥ त्वंचापि कुशली राजन्माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामान्नि
हतद्विषः ॥ २२ ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्याणि भारत ॥ उपयातमुपप्लुव्यं सहगां डीवधन्वना ॥ २३ ॥ आनीय मधुपर्कमांयत्पुंरात्वमवोचथाः ॥ एष भ्राता स
खा चैव तव कृष्णधनंजयः ॥ २४ ॥ रक्षितव्यो महाबाहो सर्वास्वापत्स्विति प्रभो ॥ तव चैव ब्रुवाणस्य तथेत्येवाहमब्रुवां ॥ २५ ॥ ससव्यसाची गुप्तस्ते विजयी च जनेश्व
र ॥ भ्रातृभिः सह राजेंद्र शूरः सत्यपराक्रमः ॥ २६ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामाह्लो महर्षणात् ॥ एवमुक्तस्तुकुण्ठो न धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ २७ ॥ तदृशो मामहारा
जप्रत्युवाच जनार्दन ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रमुक्तं द्रोणकर्णाभ्यां ब्रह्मास्त्रमस्मि र्मदन ॥ २८ ॥ कस्त्वदन्यः सहेत्साक्षादपि वज्रीपुंरंदरः ॥ भवतस्तु प्रसादेन संश
प्तकगणजिताः ॥ २९ ॥ महारणगतः पार्थो यच्च नासीत्पराङ्मुखः ॥ तथैव च महाबाहो पर्यायैर्बहुभिर्मया ॥ ३० ॥ कर्मणामनुसंतानं तेजसश्च गतीः शुभाः ॥ उप
प्लुव्ये महर्षिर्मैकृष्णद्वैपायनो ब्रवीत् ॥ ३१ ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णायतः कृष्णस्ततो जयः ॥ इत्येवमुक्ते त्वीराः शिबिरं तव भारत ॥ ३२ ॥ प्रविश्य प्रत्यपद्यंत कोशल
धि संचयान् ॥ रजतं जातरूपं च मणीनथ च मौक्तिकान् ॥ ३३ ॥ भूषणान्यथ मुख्यानि कंबलान्यजिनानि च ॥ दासीदासमसंख्येयं राज्ञो पकरणा नि च ॥ ३४ ॥
ते प्राप्य धनमक्षय्यं त्वदीयं भरतर्षभ ॥ उदक्रोशन्महाभागानं रेंद्रं विजितारयः ॥ ३५ ॥ ते तु वीराः समाश्रय्य वाहनान्यवमुच्य च ॥ अतिष्ठंत मुहुः सर्वपांडवाः सा
त्यकिस्तथा ॥ ३६ ॥ अथाब्रवीन्महाराज वासुदेवो महायशः ॥ अस्माभिर्मैगलार्थाय वस्तव्यं शिबिराद्वहिः ॥ ३७ ॥ तथेत्युक्त्वा हिते सर्वपांडवाः सात्यकिस्तथा ॥
वासुदेवेन सहितामंगलार्थं बहिर्ययुः ॥ ३८ ॥ ते समासाद्य सरितं पुण्यामोघवतीं नृप ॥ न्यवसन्नथ तां रात्रिं पांडवा हतशत्रवः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरस्त तो राजा प्राप्त
कालमचिंतयत् ॥ तत्र ते गमनं प्राप्ते रोचेतवमाधव ॥ ४० ॥ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थमरिंदम ॥ हेतुकारणयुक्तैश्च वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ ४१ ॥